

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/29/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4623200254
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4623200254.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členov senátu JUDr. Evy Šiškovéj a Mgr. Mareka Janigloša, v spore žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina, Bratislava, IČO: 47 232 480, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. XXX/XX, D., občan Slovenskej republiky, o zaplatenie 258,28 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 5C/10/2023-50 zo dňa 26. apríla 2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra č. k. TO-5C/10/2023-116 zo dňa 17. 01. 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 5C/10/2023-50 zo dňa 26. apríla 2023 v spojení s opravným uznesením č. k. TO-5C/10/2023-116 zo dňa 17. 01. 2024 potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Topoľčany (ďalej aj súd prvej inštancie alebo súd podľa ust. § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov) rozsudkom č. k. 5C/10/2023-50 zo dňa 26. apríla 2023 rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 258,28 eur a úhradu poštových sadziieb spojených s vymáhaním v sume 2,10 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a zároveň žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté samostatným uznesením (II. výrok).

2. Po právnej stránke svoje rozhodok odôvodnil citáciou ust. § 5 ods. 1 písm. a/, ods. 2, § 9 ods. 7 písm. b/, ods. 8 písm. a/, § 10 ods. 1, 3 zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom do 30. 06. 2023 (ďalej aj zákon č. 340/2012 Z. z.) a ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj CSP).

3. V odôvodnení svojho rozsudku súd okrem oného uviedol, že žalobca ako verejnoprávna inštitúcia sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 258,28 eur s príslušenstvom. Žalovaný je zo zákona platiteľom úhrady za služby verejnosti podľa ust. § 3 písm. a/ zákona č. 340/2012 Z. z. vo výške 4,64 eur podľa ust. § 6 ods. 1 tohto zákona s mesačnou periodicitou platenia úhrad v zmysle ust. § 7 uvedeného zákona. Žalobca kontrolou úhrad v zmysle ust. § 8 zákona č. 340/2012 Z. z. zistil, že žalovaný ku dňu podania žaloby na súd nezaplatil úhradu v zmysle tohto zákona za kontrolované obdobie od 01. 02. 2018 do 31. 05. 2022 a z toho dôvodu žalobca výzvou zo dňa 05. 05. 2022 vyzval žalovaného na zaplatenie omeškanej úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy. Nakoľko žalovaný nezaplatil úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia uvedenej výzvy, je žalovaný povinný v zmysle ust. § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z. zaplatiť aj pokutu. Dlh žalovaného predstavuje sumu 241,28 eur, ktorá pozostáva z 52 neuhradených mesačných predpisov v kontrolovanom období od 01. 02. 2018 do 31. 05. 2022. Výška dlhu je súčinom počtu neuhradených

predpisov v kontrolovanom období a sadzby úhrady v zmysle ust. § 6 ods. 1 uvedeného zákona. Pohľadávka žalobcu predstavuje sumu 258,28 eur (z toho istina vo výške 241,28 eur, pokuta vo výške 17,- eur a zaplatené poštové sadzby vo výške 2,10 eur) .

4. Súd vo veci vydal platobný rozkaz pod č. k. 5C/10/2023-12 dňa 03. 02. 2023, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel a proti ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že s ním v domácnosti byva držiteľ preukazu ZŤP a tak je podľa ust. § 3 písm. a/ zákona č. 340/2012 Z. z. oslobodený od platenia koncesionárskych poplatkov.

5. Následne súd na základe vykonaného dokazovania, zisteného skutkového stavu ako i jeho právnej kvalifikácie dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Žalobca kontrolou úhrad koncesionárskych poplatkov zistil, že žalovaný ku dňu podania žaloby nezaplatil úhradu v zmysle zákona č. 340/2012 Z. z. za kontrolované obdobie od 01. 02. 2018 do 31. 05. 2022 a ani napriek výzve zo dňa 05. 05. 2022 nezaplatil omeškané úhrady a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia, preto je žalovaný povinný v zmysle ust. § 10 ods. 3 tohto zákona zaplatiť aj pokutu 17,- eur. Na základe uvedeného preto súd žalobe žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť dlžnú sumu 241,28 eur, ktorá pozostáva z 52 neuhradených mesačných predpisov v kontrolovanom období od 01. 02. 2018 do 31. 05. 2022 (výška dlhu je súčinom počtu neuhradených mesačných predpisov v kontrolovanom období a sadzby úhrady v zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z.), pokutu 17,- eur a zaplatené poštové sadzby vo výške 2,10 eur.

6. Citujúc ust. § 5 ods. 1 písm. a/, ods. 2, § 9 ods. 7 písm. b/, ods. 8 písm. a/ zákona č. 340/2012 Z. z. súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný v odpore aj v písomnom vyjadrení uviedol, že s ním v domácnosti býva držiteľ preukazu ZŤP, preto je podľa ust. § 3 písm. a/ tohto zákona oslobodený od platenia koncesionárskych poplatkov.

Nárok na oslobodenie od platenia úhrad za služby verejnosti žalovaný teda oznámil a preukázal až vo svojom odpore. Na základe ust. § 5 ods. 2 uvedeného zákona mu preto vznikol nárok na oslobodenie od povinnosti platenia úhrad až od 01. 03. 2023. Preukázanie nároku na oslobodenie od platenia úhrad nie je možné priznať späťne, ale v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení je možné tento nárok priznať od nasledujúceho mesiaca po oznámení a preukázaní nároku na oslobodenie. Z toho dôvodu preukázanie nároku na oslobodenie od povinnosti platenia úhrad nemalo vplyv na žalované obdobie od 01. 02. 2018 do 31. 05. 2022, a preto súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je to uvedené v I. výroku jeho rozsudku a žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie zo dňa 16. 05. 2023. Uviedol, že podľa rozsudku si nesplnil ohlasovaciu povinnosť, že v spoločnej domácnosti žije člen rodiny s platným preukazom osoby ŤZP a je uznaný dátum až keď sa začal problém riešiť, t. j. 01. 03. 2023. Nevedel, že je povinný splniť si ohlasovaciu povinnosť, ale na druhej strane vydokladoval predmetný preukaz ŤZP člena rodiny, kde diagnóza bola stanovená lekárom, čo taktiež zdokladoval. Bol toho názoru, že súdy by to mohli uznať aj späťne od určenia diagnózy držiteľa preukazu ŤZP.

V podaní zo dňa 02. 06. 2023 žalovaný na základe výzvy svoje odvolanie doplnil a uviedol, že chce, aby súd rozhodol podľa platnej legislatívy. Nesprávnosť rozhodnutia súdu videl v neakceptovaní predložených dokumentov, nakoľko predložil preukaz ŤZP spolubývajúceho člena rodiny, ktorý je podľa zákona oslobodený od platenia koncesionárskych poplatkov. Ďalej uviedol, že uznesenie napáda v celom rozsahu, považuje ho za nesprávne, pretože nebol akceptovaný preukaz ŤZP člena rodiny, ktorý bol predložený spolu so zdravotným záznamom.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu citoval ust. § 5 ods. 1, 2 zákona č. 340/2012 Z. z. a uviedol, že nárok na oslobodenie od platenia úhrad za služby verejnosti žalovaný oznámil a preukázal až vo svojom odpore, a preto mu nárok na oslobodenie od povinnosti platenia úhrad vznikol až od 01. 03. 2023. Žalobca teda eviduje žalovaného odo dňa 01. 03. 2023 ako platiteľa oslobodeného od platenia úhrad podľa ust. § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 340/2012 Z. z., nakoľko žalovaný túto skutočnosť preukázal.

Žalovaným obdobím je obdobie od 02/2018 do 05/2022. Preukázanie nároku na oslobodenie od platenia úhrad nie je možné priznať späťne. Nárok na oslobodenie od platenia úhrad je možné priznať od nasledujúceho mesiaca po oznámení a preukázaní nároku na oslobodenie. Z toho dôvodu preukázanie nároku nemá vplyv na žalované obdobie.

V zmysle ust. § 9 ods. 8 zákona č. 340/2012 Z. z. je pre doplnenie údajov k nároku na oslobodenie od platenia úhrad potrebné zo strany žalovaného oznámiť rodné číslo osoby s ŤZP.

Žalovaný vo svojom odvolaní zo dňa 16. 05. 2023 a jeho doplnení zo dňa 02. 06. 2023 neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na nárok žalobcu a žalovanú sumu, žalobca tak zotrváva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

V závere svojho vyjadrenia žalobca uviedol, že sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 5C/10/2023-50 zo dňa 26. 04. 2023 vo výroku I. až II. potvrdil.

10. Žalovaný v sťažnosti zo dňa 26. 06. 2023 proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. TO-5C/10/2023-68 zo dňa 12. 06. 2023 (o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie), ktoré vydal vyšší súdny úradník, okrem iného uviedol, že podľa platnej legislatívy sa koncesionársky poplatok môže vymáhať iba za obdobie 36 mesiacov späťne, inak sa na to vzťahuje premlčacia doba.

O podanej sťažnosti rozhodol sudca súdu prvej inštancie uznesením č. k. TO-5C/10/2023-81 zo dňa 10. 07. 2023 tak, že sťažnosť žalovaného proti vyššie označenému uzneseniu zamietol.

11. V podaní zo dňa 19. 08. 2023 (zrejme nesprávne uvedený dátum podania, pretože súdu bolo doručené dňa 21. 07. 2023), označenom ako „žiadosť o vysvetlenie kalkulácie vymáhanej sumy“ žalovaný v reakcii na uznesenie súdu prevej inštancie č. k. TO-5C/10/2023-81 zo dňa 10. 07. 2023 okrem iného uviedol, že už v odvolaní písal, že sa na to vzťahuje premlčacia doba, a preto nechápe, ako sa suma vyšplhala na 258,28 eur. V uvedenom uznesení (5. bod) dokonca súd citoval 36 mesiacov. Upozornil na to, že premlčacia doba 3 roky podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, a preto sa vymáhaná suma nemohla tak vyšplhať.

12. V ďalšom podaní, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 11. 08. 2023 žalovaný opätovne žiadal o vysvetlenie výpočtu dlžnej sumy.

13. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 30. 08. 2023, v súvislosti s námietkou premlčania uplatnenou vo vyjadrení žalovaného zo dňa 19. 08. 2023, poukázal na koncentračnú zásadu zdôrazňovanú novým procesným kódexom, ktorá je vyjadrená najmä v ust. § 153 CSP. Uviedol, že je zjavné, že žalovaný už pri podávaní odporu mal vedomosť o žalovanom období. Bol toho názoru, že takto uplatnený prostriedok procesnej obrany nebol uplatnený včas a súd by naň nemal prihliadať. Uvedené platí o to viac, že v súvislosti s týmto oneskoreným uplatnením prostriedku procesnej obrany bude súd s najvyššou pravdepodobnosťou musieť vytýčiť ďalšie pojednávanie (ako to priamo predpokladá ust. § 153 ods. 2 CSP). Suma 258,28 eur predstavuje 52 neuhradených mesačných predpisov vo výške 241,28 eur a zároveň pokutu vo výške 17,- eur. Žalovaný neuviedol vo svojom vyjadrení iné relevantné skutočnosti, ktoré by mali vplyv na žalovanú sumu. Žalobca zotrval na argumentácii uvedenej v písomnom vyjadrení zo dňa 15. 06. 2023, vyjadrenia žalovaného uvedené v odvolaní považoval za neopodstatnené a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

14. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov – ďalej len CSP) zistil, že odvolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou stranou (žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté) a v zákonom stanovenej lehote (ust. § 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP). Následne odvolací súd, viazaný rozsahom podaného odvolania žalovaného, odvolacími dôvodmi ako i súdom prvej inštancie zisteným skutkovým stavom, prejednal podané odvolanie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (ust. § 379, § 380 ods. 1, 2, § 383 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie nie je dôvodné a vo veci rozhodol rozsudkom (ust. § 392 CSP) tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

Odvolací súd svoj rozsudok verejne vyhlásil dňa 20. marca 2024, keď v zmysle ust. § 219 ods. 3 za použitia ust. § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

15. Pri rozhodovaní o podanom odvolaní žalovaného odvolací súd vychádzal z týchto zákonných ustanovení.

16. Podľa § 1 zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom do 30. 06. 2023, tento zákon upravuje platenie, vyberanie a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska 1) v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len "úhrada").

Podľa § 2 vyššie citovaného zákona, účelom úhrady je finančné zabezpečenie služieb verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania poskytovaných Rozhlasom a televíziou Slovenska.

Podľa § 3 písm. a/ vyššie citovaného zákona, platiteľ úhrady (ďalej len "platiteľ") je a/ fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny 2) v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti 3) ako odberateľ elektriny v domácnosti 2) v odbernom mieste, 2) pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

Podľa § 4 ods. 1, 3, 4 vyššie citovaného zákona, vyberateľom úhrady a príjemcom úhrady je Rozhlas a televízia Slovenska.

Príjmy z úhrady a príjmy z pokút podľa tohto zákona použije Rozhlas a televízia Slovenska, okrem použitia podľa odseku 4, výhradne na zabezpečenie služieb verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania.

Príjmy z úhrady použije Rozhlas a televízia Slovenska aj na zabezpečenie výberu úhrady, kontroly platenia úhrady a vymáhanie úhrady a pokút podľa tohto zákona.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/, ods. 2 vyššie citovaného zákona, od povinnosti platiť úhradu je oslobodený platiteľ podľa § 3 písm. a), ktorý oznámi vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 7 písm. b), že a/ žije v domácnosti 7) s fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, 8) ktorá má na adrese odberného miesta tohto platiteľa trvalý pobyt, alebo sám je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, 8) alebo

Nárok na oslobodenie od povinnosti platiť úhradu podľa odseku 1 vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom platiteľ podľa § 3 písm. a) oznámil vznik skutočnosti podľa odseku 1; na písomné oznámenie sa vzťahuje ustanovenie § 9 ods. 8.

Podľa § 6 ods. 1 vyššie citovaného zákona, platiteľ podľa § 3 písm. a) platí úhradu 4,64 eura za každý aj začatý kalendárny mesiac.

Podľa § 7 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, povinnosť platiť úhradu vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom, a zaniká posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom osoba prestala byť platiteľom.

Úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, c/, ods. 7 písm. a/, b/, ods. 8 písm. a/ vyššie citovaného zákona, vyberateľ úhrady na účely výberu úhrady, kontroly platenia úhrady a na účely vymáhania úhrady vedie evidenciu platiteľov. Evidencia platiteľov obsahuje dátum vzniku, zmeny a zániku povinnosti platiť úhradu, a ak ide o platiteľa podľa

a/ § 3 písm. a), meno, priezvisko, rodné číslo, trvalý pobyt, adresu odberného miesta, číslo sústredného inkasa platieb obyvateľstva, ak platí úhradu prostredníctvom poštového podniku, číslo odberného miesta, energetický identifikačný kód (EIC) odberného miesta, adresu na doručovanie písomností a adresu elektronickej pošty,

Evidencia platiteľov obsahuje okrem údajov podľa odseku 1 aj

a/ údaje o fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá má trvalý pobyt na adrese odberného miesta platiteľa, ktorý je na základe tejto skutočnosti oslobodený od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods. 1 písm. a) v rozsahu meno, priezvisko a rodné číslo,

c/ skutočnosť, že platiteľ je oslobodený od platenia úhrady a dôvod pre ktorý je platiteľ oslobodený od platenia úhrady, ak ide o platiteľa úhrady oslobodeného od platenia úhrady podľa § 5 ods. 1.

Platiteľ je povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní

a/ vznik, zmenu alebo zánik povinnosti platiť úhradu,

b/ vznik alebo zánik oslobodenia od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods. 1,

V písomnom oznámení podľa odseku 7 uvedie platiteľ podľa § 3 písm. a) meno, priezvisko, rodné číslo, trvalý pobyt, adresu odberného miesta, energetický identifikačný kód (EIC) odberného miesta, adresu na doručovanie písomností a adresu elektronickej pošty. Platiteľ podľa § 3 písm. a) uvedie okrem údajov podľa prvej vety aj

a/ údaje o fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá má trvalý pobyt na adrese odberného miesta platiteľa, ktorý je na základe tejto skutočnosti oslobodený od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods. 1 písm. a) v rozsahu meno, priezvisko a rodné číslo.

Podľa § 10 ods. 1, 2, 3, 5 vyššie citovaného zákona, platiteľ, ktorý nezaplatí úhradu podľa § 7, je v omeškaní so zaplatením úhrady.

Ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb 23) súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady.

Ak platiteľ podľa § 3 písm. a) nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17 eur.

Nárok na zaplatenie úhrady, s ktorou je platiteľ v omeškaní, pokuty podľa odsekov 3 a 4 a poštových sadziieb je povinný vyberateľ úhrady uplatniť na súde.

17. Podľa § 27b (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. júla 2023) ods. 1 zákona č. 532/2010 Z. z. o Rozhlase a televízii Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom od 01. 07. 2023, výber a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len "úhrada"), ktorú bol platiteľ úhrady podľa zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom k 30. júnu 2023 povinný zaplatiť do 30. júna 2023, ako aj vymáhanie iných pohľadávok, ktoré vznikli na základe nezaplatenia tejto úhrady, vykonáva od 1. júla 2023 Rozhlas a televízia Slovenska podľa zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30. júna 2023; takto vybraté a vymožené úhrady za služby verejnosti, ako aj vymožené iné pohľadávky sú príjmom Rozhlasu a televízie Slovenska.

18. Podľa § 149 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj CSP), prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

Podľa § 152 CSP, hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.

Podľa § 153 ods. 1, 2, 3 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 379 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj CSP), odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak

a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,

b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov,

c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 380 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

Podľa § 381 CSP, odvolací súd nie je viazaný odvolacím návrhom.

Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní

Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalobca je verejnoprávna inštitúcia, zriadená zákonom č. 532/2010 Z. z. o Rozhlase a televízii Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 532/2010 Z. z.) a jedným zo spôsobov jej financovania do 30. 06. 2023 bolo aj prijímanie úhrad za služby verejnosti v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania poskytované podľa osobitného predpisu, ktorým bol zákon č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom do 30. 06. 2023 (ďalej aj zákon č. 340/2012 Z. z.). Tento zákon do 30. 06. 2023 upravoval platenie, vyberanie a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania a od 01. 07. 2023 bol zrušený, ale jeho zrušenie nemalo vplyv na výber a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania za predchádzajúce obdobia (teda do 30. 06. 2023), čo vyplýva z ust. § 27b ods. 1 zákona č. 532/2010 Z. z.

20. Každá fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome (t. j. platiteľ úhrady), bola do 30. 06. 2023 povinná platiť žalobcovi (t. j. vyberateľovi a príjemcovi úhrady) za služby ním poskytované verejnosti v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania, a to v sume 4,64 eur za každý aj začatý kalendárny mesiac. Táto úhrada sa zaužívala a bola známa aj pod pojmom tzv. „koncesionárske poplatky“, ktorý pojem používal aj súd prvej inštancie. Odvolací súd bude v ďalšom texte svojho rozsudku používať pojem „úhrada za služby verejnosti poskytované žalobcom“ alebo „úhrada za služby“, ktorý zodpovedal zákonu č. 340/2012 Z. z. a pod ktorým treba rozumieť tzv. „koncesionárske poplatky“. Povinnosť platiť úhradu za služby verejnosti poskytované žalobcom vznikla od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa fyzická osoba stala platiteľom a zanikla posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom fyzická osoba prestala byť platiteľom (ust. § 7 zákona č. 340/2012 Z. z.). Povinnosť platiť úhradu za služby verejnosti poskytované žalobcom v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania zanikla od

01. 07. 2023, nakoľko zákon č. 340/2012 Z. z. bol zrušený od 01. 07. 2023, čo ale nemalo vplyv na nedoplatky na úhrade za služby poskytované žalobcom do 30. 06. 2023.

21. Podľa listiny predloženej žalobcom označenej ako „prehľad platieb“ žalovaný platil úhradu za služby verejnosti poskytované žalobcom od januára 2012 a poslednú platbu uhradil v januári 2018. Nebolo sporné, že úhradu za služby žalovaný neplatil v období od 01. 02. 2018 do 31. 05. 2022, t. j. 52 mesiacov, čo v priebehu konania ani nenamietal. Za uvedené obdobie mu vznikol nedoplatok na úhrade za služby v sume 241,28 eur (t. j. 52 mesiacov x 4,64 eur). Túto sumu neuhradil ani na základe výzvy žalobcu zo dňa 05. 05. 2022 na zaplatenie nedoplatku na úhrade za služby verejnosti poskytované žalobcom v sume 243,38 eur (241,28 eur + 2,10 eur poštový poplatok za zaslanie výzvy), ktorú mal zaplatiť najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Podľa potvrdenia Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 21. 02. 2022, ktoré žalobca pripojil k žalobe, bola tarifná cena za úradnú zásielku od 01. 03. 2022 stanovená na 2,10 eur (úradná zásielka zaslaná doporučene s doručenkou do vlastných pri podaji cez ePodací hárok). Predmetná zásielka s výzvou bola žalovanému doručená dňa 16. 05. 2022, čo taktiež nebolo sporné a žalovaný to ani nenamietal. Žalovaný túto sumu, t. j. 243,38 nezaplatil v zákonom stanovenej lehote, t. j. najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia výzvy, a preto mu s poukazom na ust. § 10a ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z. v znení účinnom do 30. 06. 2023 zo zákona vznikla povinnosť zaplatiť pokutu v sume 17,- eur.

Žalobca sa teda v žalobe domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 258,28 eur (241,28 eur + 17,- eur) titulom nedoplatku na úhrade za služby poskytované žalobcom za obdobie od 01. 02. 2018 do 31. 05. 2022 (52 mesiacov x 4,64 eur) a titulom zákonom stanovenej pokuty (17,- eur). Taktiež sa domáhal zaplatenia sumy 2,10 titulom úhrady tarifnej ceny za úradnú zásielku s výzvou zo dňa 05. 05. 2022, ktorú zaslal žalovanému a ktorá mu bola doručená dňa 16. 05. 2022. Spôsob výpočtu úhrady sumy, zaplatenia ktorej sa žalobca domáhal, uviedol tak v samotnej žalobe, vo vyjadrení k odporu, vo vyjadrení doručenom súdu dňa 18. 04. 2023, ako i v ďalšom vyjadrení doručenom súdu dňa 30. 08. 2023.

Rovnako tak i súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 258,28 eur a sumu 2,10 eur presne špecifikoval, z čoho pozostáva suma 258,28 eur (241,28 eur titulom nedoplatku na úhrade za služby poskytované žalobcom za obdobie od 01. 02. 2018 do 31. 05. 2022, t. j. 52 mesiacov x 4,64 eur za mesiac + 17,- eur titulom pokuty za nezaplatenie úhrady do 30 dní odo dňa doručenia výzvy zo dňa 05. 05. 2022) a sumu 2,10 eur je žalovaný povinný zaplatiť titulom úhrady tarifnej ceny za úradnú zásielku s výzvou zo dňa 05. 05. 2022.

Súd prvej inštancie sa vysporiadal i s argumentáciou žalovaného v podanom odpore (doručenom súdu prvej inštancie dňa 21. 02. 2023), v ktorom žalovaný uviedol, že v domácnosti s ním býva držiteľ preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím (ďalej aj fyzická osoba s ŤZP), ktorý k odporu priložil, a teda je podľa ust. § 3 písm. a/ zákona č. 340/2012 Z. z. oslobodený od povinnosti platenia úhrad za služby poskytované žalobcom v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania. K tejto argumentácii súd uviedol, že žalovaný nárok na oslobodenie od povinnosti platenia úhrad za služby poskytované žalobcom oznámil a preukázal až v podanom odpore, a teda nárok na oslobodenie od úhrady za služby mu vznikol až do 01. 03. 2023, čo znamená, že sa netýka obdobia od 01. 02. 2018 do 31. 05. 2022, pretože podľa ust. § 5 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z. nárok na oslobodenie od povinnosti platiť úhrady za služby vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom platiteľ oznámil, že žije v domácnosti s fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a táto osoba má na adrese odberného miesta platiteľa trvalý pobyt.

22. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, ktoré náležitým spôsobom súhrne posúdil v celom rozsahu a rovnako tak ich aj náležite vyhodnotil. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo svojej argumentácii obsiahnutej v jeho odôvodnení konzistentný a závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a zodpovedajúce zákonu č. 340/2012 Z. z. v znení účinnom do 30. 06. 2023. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočné a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP.

23. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom okresného súdu, že pokiaľ žalovaný ako fyzická osoba (evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti) neoznámil žalobcovi vznik nároku na oslobodenie od povinnosti platiť úhrady za služby poskytované žalobcom, tak bol povinný tieto úhrady platiť. Povinnosť platiť úhrady za služby poskytované žalobcom vznikla žalovanému zo zákona na tom základe, že bol vedený v evidencii vedenej dodávateľom elektriny ako odberateľ elektriny v domácnosti (v odbernom mieste), ktorý nakupuje elektrinu pre vlastnú spotrebu v domácnosti a túto povinnosť si žalovaný podľa žalobcom predložených dokladov plnil až do januára 2018 vrátane. Žalovaný ako platiteľ úhrad za služby bol povinný žalobcovi ako vyberateľovi úhrad v zmysle ust. § 9 ods. 7 písm. a/, b/ zákona č. 340/2012 Z. z. písomne oznámiť do 30 dní zánik povinnosti platiť úhradu, resp. vznik oslobodenia od povinnosti platiť úhradu podľa ust. § 5 ods. 1 tohto zákona, pričom oznámenie malo podľa ust. § 9 ods. 8 písm. a/ zákona okrem iného obsahovať i údaje o fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím (v rozsahu meno, priezvisko a rodné číslo), ktorá má trvalý pobyt na adrese odberného miesta platiteľa (žalovaného), ktorý by bol na základe tejto skutočnosti oslobodený od povinnosti platiť úhradu podľa ust. § 5 ods. 1 písm. a/ tohto zákona. Nakoľko žalovaný takto nepostupoval, jeho povinnosť platiť úhrady za služby poskytované žalobcom trvala až do obdobia, kedy oznámil žalobcovi, že žije v domácnosti s fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím (E. F.) a táto osoba má, podľa preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím zo dňa 07. 04. 2021, trvalý pobyt na adrese C. XXX/XX, D., teda na adrese odberného miesta elektriny, ktoré žalobca evidoval u žalovaného. Toto oznámenie urobil žalovaný až v podanom odpore, ktorý bol doručený súdu dňa 21. 02. 2023 a ktorý žalovaný akceptoval ako oznámenie v zmysle ust. § 5 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z. s tým, že žalovaný je oslobodený od platenia poplatkov od 01. 03. 2023. Toto oslobodenie sa však netýka obdobia od 01. 02. 2018 do 31. 05. 2022, pretože zákon neumožňuje priznať spätné oslobodenie od platenia úhrad, ale nárok na oslobodenie od povinnosti platiť úhrady za služby žalobcu vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom platiteľ oznámil vznik tohto nároku.

Povinnosťou žalovaného bolo teda zaplatiť úhrady za služby poskytované žalobcom za obdobie od 01. 02. 2018 do 31. 05. 2022 v sume 241,28 eur (52 mesiacov x 4,64 eur), pretože je fyzickou osobou, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste a v uvedenom období žalobcovi neoznámil, ani nepreukázal skutočnosť odôvodňujúcu oslobodenie od platenia týchto úhrad. Taktiež bol povinný zaplatiť aj pokutu 17,- eur (z dôvodu, že úhradu v sume 241,28 eur a poštové sadzby v sume 2,10 eur nezaplatil v lehote do 30 dní od doručenia výzvy na ich zaplatenie) a úhradu poštových sadzieb 2,10 eur (z dôvodu, že mu bola zaslaná výzva zo dňa 05. 05. 2022 na zaplatenie nedoplatku na úhradách za služby vrátane úhrady poštových sadzieb).

24. V súvislosti s odvolacími argumentmi žalovaného odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v podanom odvolaní zo dňa 16. 05. 2023, ktoré na základe výzvy súdu doplnil v podaní 02. 06. 2023, neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by objektívne nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ust. § 366 CSP na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom. Žalovaný už v odpore proti platobnému rozkazu argumentoval tým, že v domácnosti s ním žije osoba s ťažkým zdravotným postihnutím, čo bol dôvod na oslobodenie od platenia úhrad za služby poskytované žalobcom. S touto argumentáciou sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku riadne vysporiadal, keď konštatoval, že žalovaný nárok na oslobodenie od platenia úhrad za služby poskytované žalobcom oznámil a preukázal až v podanom odpore, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 28. 02. 2023, čo znamená, že nárok na oslobodenie mu nemohol vzniknúť spätné za obdobie od 01. 02. 2018 do 31. 05. 2022, ale až od 01. 03. 2023, teda od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom žalovaný žalobcovi oznámil vznik skutočnosti odôvodňujúcej priznanie oslobodenia od platenia úhrad za poskytované služby. Rovnakú argumentáciu, ako v odpore, použil žalovaný i v odvolaní a v jeho doplnení. Túto argumentáciu však odvolací súd, s poukazom na vyššie citované ustanovenia zákona č. 340/2012 Z. z. a zistený skutkový stav, nepovažoval za relevantnú a dôvodnú a nestotožnil sa s ňou. Odvolacie námietky žalovaného uvedené v odvolaní a v jeho doplnení teda odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

25. Až v sťažnosti zo dňa 26. 06. 2023 (teda po uplynutí lehoty na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 26. 04. 2023) proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. TO-5C/10/2023-68 zo dňa 12. 06. 2023, ktoré vydal vyšší súdny úradník a ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť

súdny poplatok za odvolanie zo dňa 16. 05. 2023 v sume 16,50 eur, žalovaný okrem iného uviedol, že „... podľa platnej legislatívy sa môže vymáhať koncesionársky poplatok iba z obdobia 36 mesiacov späťne inak sa na to vzťahuje premlčacia doba“. Túto sťažnosť žalovaného sudcu súdu prvej inštancie zamietol uznesením č. k. TO-5C/10/2023-81 zo dňa 10. 07. 2023, pričom v 5. bode odôvodnenia tohto uznesenia citoval dôvody sťažnosti žalovaného.

V podaní zo dňa 19. 08. 2023 žalovaný žiadal o vysvetlenie kalkulácie vymáhanej sumy a uviedol, že „V odvolaní som písal aj o tom, že sa na to vzťahuje premlčacia doba, tak nechápem ako sa suma vyšplhala na 258,28 eur“. Ďalej tvrdil, že súd v 5. bode uznesenia č. k. TO-5C/10/2023-81 dokonca citoval 36 mesiacov a že premlčacia doba 3 roky podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Na tieto námietky premlčania, vznesené žalovaným jednoznačne po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nemohol prihliadať. Nezodpovedá skutočnosti tvrdenie žalovaného, že už v odvolaní „písal“, že sa na vec vzťahuje trojročná premlčacia doba. Námietka premlčania nebola obsahom odvolania žalovaného zo dňa 16. 05. 2023 a nebola vznesená ani v podaní zo dňa 02. 06. 2023, ktorým žalovaný na základe výzvy súdu doplnil svoje odvolanie. Nebolo povinnosťou odvolacieho súdu ex offo skúmať, či žalobcom uplatnený nárok (ne)bol premlčaný, ani ex offo prihliadnuť na eventuálne premlčanie práva žalobcu. V posudzovanej veci totiž nejde o spotrebiteľský spor vedený medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy (medzi žalobcom a žalovaným nebola uzavretá žiadna spotrebiteľská zmluva) alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou (ust. § 290 CSP), ale ide o nárok žalobcu, ktorý vyplýval priamo zo zákona č. 340/2012 Z. z. v znení účinnom do 30. 06. 2023.

Žalovaný námietku premlčania uplatnil v priebehu odvolacieho konania, a to v podaniach zo dňa 26. 06. 2023 a 19. 08. 2023, teda až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania, a preto túto námietku nebolo možné akceptovať. Z vyššie citovaných ustanovení CSP vyplýva, že Civilný sporový poriadok upravuje podmienky, za splnenia ktorých možno uplatniť námietku premlčania až v odvolaní, ale nie po uplynutí odvolacej lehoty. Ustanovenie § 366 v spojení s ust. § 149 a § 152 CSP medzi novoty v odvolacom konaní zahŕňa aj hmotnoprávnu námietku, ktorou je okrem iného aj námietka premlčania. Od nadobudnutia účinnosti CSP možno v odvolaní vzniesť námietku premlčania (ako hmotnoprávnu námietku patriacu medzi prostriedky procesnej obrany a procesného útoku) iba za splnenia predpokladov uvedených v ust. § 366 CSP (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 1Obdo/65/2017 zo dňa 28. 06. 2018). Vzhľadom na uvedené, keďže sa námietka premlčania posudzuje ako prostriedok procesnej obrany upravený v ust. § 152 CSP, uplatnenie ktorého zákon v ust. § 366 CSP nepripúšťa, v danom prípade nemožno konštatovať, že žalovaný nemohol prostriedok procesnej obrany bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Navyiac, žalovaný v priebehu odvolacieho konania vo svojich podaniach zo dňa 26. 06. 2023 a zo dňa 19. 08. 2023 neuviedol (ani nepreukázal) žiaden dôvod, pre ktorý nemohol bez svojej viny uplatniť námietku premlčania včas, teda už pred súdom prvej inštancie. Preto odvolací súd musel konštatovať, že námietka premlčania uplatnená žalovaným v odvolacom konaní nespĺňa predpoklady označené v ust. § 366 písm. d/ CSP na to, aby mohla byť prípustnou novotou v odvolacom konaní a odvolací súd na túto námietku nemohol prihliadnuť.

26. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že v posudzovanej veci žalovaný v rámci konania pred súdom prvej inštancie nevzniesol námietku premlčania. V odpore proti platobnému rozkazu, ako i v priebehu konania namietal, že s ním v jeho domácnosti žije osoba s ťažkým zdravotným postihnutím, a preto by mal byť, resp. je oslobodený od platenia koncesionárskych poplatkov. Žalovaný v podaní zo dňa 25. 04. 2023 oznámil súdu prvej inštancie, že sa pojednávania v predmetnej veci nezúčastní, nakoľko nechce zneisťovať svojho zamestnávateľa, a preto súd prvej inštancie prejednal a rozhodol vec v jeho neprítomnosti na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 26. 04. 2023. Žalovaným uplatnená námietka premlčania v odvolacom konaní bola spojená s neprípustným uplatňovaním nových skutočností a dôkazov, na ktorú odvolací súd nemohol prihliadnuť. Navyiac, žalovaný námietku premlčania vzniesol až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie, ale na takto oneskorene uplatnenú námietku premlčania odvolací súd nemohol prihliadnuť.

27. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v predmetnej veci v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením,

vrátane závislého výroku o trovách konania (II. výrok), nakoľko tento rozsudok považoval za vecne správny, vychádzajúci zo správne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Odvolací súd nezistil, že by konanie vedené pred súdom prvej inštancie, resp. odvolaním napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením vykazoval vady v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/ až h/ CSP. Súd prvej inštancie náležite aplikoval i zásadu úspechu v spore podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a správne priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rovnako odvolací nezistil ani dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle ust. 389 ods. 1 písm. a/ až d/ CSP, pričom sa v odôvodnení tohto svojho rozsudku vysporiadal i s tvrdeniami žalovaného v jeho odvolaní a reagoval i na ďalšie podania žalovaného v priebehu odvolacieho konania.

28. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. 255 ods. 1 CSP a ust. § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 393 ods. 2 veta druhá CSP v spojení s ust. § 3 ods. 10 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 1, 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)